

Nagrada „Miroslav Sedak Benčić“ Za autorsko stvaralaštvo na području jazza

Silvije Glojtnarić, za sveukupni autorski rad

U samim počecima dodjeljivanja ove Nagrade četvrti po redu dobitnik bio je upravo Silvije Glojtnarić, 2003. godine, tada za skladbu *Sun Ergos*, a sada istu nagradu prima za svoj sveukupni autorski rad.

Dugotrajnost i uvjerljivost njegove umjetničke kvalitete prisutna je, zapravo, od njegovih početaka bavljenja glazbom – s naglaskom na zaigranu i nepresušnu svestranost uz kontinuiranu profesionalnost, do koje oduvijek ovaj umjetnik drži.

Silvije Glojtnarić definitivno je jedno od najprepoznatljivijih lica hrvatske jazz glazbe. Svoje prve glazbene korake započeo je oponašajući jazz velikane poput Counta Basiea i Dukea Ellingtona. Nakon što je savladao temeljna znanja potrebna za ozbiljno glazbeno stvaralaštvo (diplomirao je na odjelu kompozicije i glazbene teorije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Natka Devčića), razvio je vlastiti autorski izraz, udaljavajući se od pukog naslanjanja na tuđe izričaje. Jazz je i dalje ostao srž njegova izraza, no sada u obliku koji je bio autentičan, osoban i slobodan od oponašanja.

Iz tih početnih traženja izrastao je prepoznatljiv autorski pristup, obilježen originalnošću, svježinom i stilskom zrelošću unutar idioma koji sam definira kao „uravnoteženi modernizam“. Njegovo stvaralaštvo karakterizira i promišljanje o strukturalnim aspektima glazbe – kontekstu, formi i jeziku – uz jasnu želju da glazba bude ne samo intelektualno promišljena, već i emocionalno privlačna. U tom smislu, svako njegovo djelo može se promatrati kao pažljivo oblikovana „estetska propozicija“. Spajanjem različitih stilova dolazi do neočekivanih simbioza koje, u kombinaciji s provjerenim umjetničkim načelima, dovode do stvaranja novih i nepredvidivih amalgama. Posebno ga zaokuplja odnos između dovršenog, zauvijek fiksiranog glazbenog djela i slobodne, instinktivne improvizacije – kako u jazzu, tako i u suvremenoj glazbi općenito. Ne pripada onima koji ustrajno ponavljaju isti obrazac, bez ambicije da napuste sigurnost kreativne zavjetrine koja jamči stabilnost svakodnevice. Svjestan je da se ništa ne može stvoriti iz apsolutnog ništavila, ali vjeruje u mogućnost preoblikovanja postojećeg u nešto novo. Upravo ta sposobnost transformacije otvara prostor za nastanak složenih glazbenih ideja – kompleksa koji kreću na svoj riskantan, ali obećavajući stvaralački put.

Piše glazbu za domaće, ali i poznate inozemne jazz orkestre, primjerice za NDR Big Band, SFB Big Band, Big Band RTV Slovenija i druge. Njegovo se stvaralaštvo razvijalo u različitim stilskim smjerovima. Osim jazz sklada i na području suvremene ozbiljne, te komorne glazbe za razne formacije, od kvarteta saksofona ili brass kvinteta do simfonijskog orkestra, ali i za tamburaški orkestar. Pišući glazbu za televizijske i radijske programe, mjuzikle, te razne orkestre, afirmirao se i kao skladatelj i aranžer jedinstvenog rukopisa. Jazz orkestar doživljava kao svoj instrument – onaj koji neprekidno „svira“. Za njega je aranžman glazbene rekonceptualizacija već postojećeg djela – napuštanje izvorne ideje i istraživačkog koncepta s ciljem stvaranja nečeg novog. Bez obzira prenosi li ideju, osjećaj ili emociju, aranžman u njegovu pristupu uvijek nosi određenu priču.

Silvije Glojtnarić jedan je od ključnih aktera u povijesti hrvatskog jazz i neizostavno ime kada se govori o razvoju i međunarodnom pozicioniranju tog glazbenog žanra u Hrvatskoj. Kao samouk glazbenik, započeo je karijeru svirajući bubnjeve u tadašnjem Plesnom orkestru RTZ-a, a potom i u najpoznatijem hrvatskom jazz sastavu – legendarnom Zagrebačkom jazz kvartetu. Svoje međunarodno iskustvo gradio je svirajući s nekima od najvećih imena svjetskog jazz – Johnnym Griffinom, Artom Farmerom, Slideom Hamptonom, Stanom Getzom, Johnom Lewisom i mnogima drugima – te kao član renomiranog SFB Big Banda u

Berlinu. To bogato izvođačko i aranžersko iskustvo kasnije je prenosio generacijama glazbenika unutar tadašnjeg Big banda HRT-a, današnjeg Jazz orkestra HRT-a, kojeg je godinama vodio kao šef-dirigent, skladatelj i aranžer. Pod njegovim vodstvom, orkestar je dosegao visoku razinu profesionalizma i uigranosti, svirajući precizno, sigurno i stilski uvjerljivo – na razini najboljih europskih jazz orkestara. Redoviti sezonski koncerti, na kojima su sudjelovali istaknuti domaći i strani glazbenici, pjevači i instrumentalisti, svjedočanstvo su tog umjetničkog dosega.

Za osobite zasluge za kulturu odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Dobitnik je nagrade Porin za životno djelo i posebna dostignuća u glazbi, što se dodjeljuje onim umjetnicima koji su svojim znanjem i radom zadužili hrvatsku glazbu. Osim što je najpoznatiji bubnjar u povijesti hrvatskog jazz, uz Boška Petrovića, Miljenka Prohasku i Davora Kajfeša – s kojima je dijelio pozornicu kao član Zagrebačkog jazz kvarteta – ubraja se i među najznačajnije jazz autore koje je Hrvatska ikad imala.